

เอกสารข่าวด้านต่างประเทศ FOREIGN AFFAIRS NEWSLETTER

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กลุ่มงานข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๔๙-๕๐ โทรสาร ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๙๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ rird@parliament.go.th

ฉบับที่ ๕ ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ประมวลข่าวต่างประเทศ

๑. สาธารณรัฐกาบูเวร์ดี

- สาธารณรัฐกาบูเวร์ดีเลือกตั้งประธานาธิบดี

๒. สาธารณรัฐมอนเตเนโกร

- มอนเตเนโกรเลือกตั้งรัฐสภา

๑. สาธารณรัฐกาบูเวร์ดี: กาบูเวร์ดีเลือกตั้งประธานาธิบดี (๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙)

เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ สาธารณรัฐกาบูเวร์ดีซึ่งเป็นประเทศหมู่เกาะที่ตั้งอยู่บนกลุ่มเกาะภูเขาไฟในมหาสมุทรแอตแลนติกทางฝั่งทวีปแอฟริกา ได้จัดการเลือกตั้งประธานาธิบดีขึ้น โดยผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการถือเป็นชัยชนะครั้งประวัติศาสตร์ของประเทศ กล่าวคือ นาย Jorge Carlos Fonseca ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน (ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔) ได้รับชัยชนะ เป็นสมัยที่สอง ด้วยคะแนนเสียงมากถึงร้อยละ ๗๔ หรือประมาณ ๙๑,๓๒๐ เสียง จากผู้มาใช้สิทธิ จำนวน ๑๒๓,๔๑๔ คน ทั้งนี้ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งของประเทศมีจำนวนทั้งหมด ๓๔๗,๖๖๒ คน ซึ่งชาวกาบูเวร์ดีที่มาใช้สิทธิเลือกตั้งประธานาธิบดีในครั้งนี้คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๕ อย่างไรก็ตาม ผู้สมัครประธานาธิบดีที่ได้คะแนนเสียงเป็นอันดับที่สองและอันดับที่สามซึ่งน้อยกว่าอย่างเห็นได้ชัด คือ นาย Albertino Graca ได้รับคะแนนเสียงรวม ๒๗,๘๖๖ เสียง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๐ และนาย Joaquim Jaime Monteiro ได้รับคะแนนเสียงรวม ๔,๒๒๘ เสียง คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๐ ตามลำดับ

นอกจากนี้ ชัยชนะในครั้งนี้ยังหมายถึงความสำเร็จที่ต่อเนื่องของพรรค Movement for Democracy (MpD) ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายกลางขวาของนาย Fonseca ด้วย โดยก่อนหน้านี้ พรรค MpD สามารถเอาชนะพรรคสังคมนิยม African Party for the Independence of Cape Verde (PAICV) ได้ทั้งในการเลือกตั้งรัฐสภาและการเลือกตั้งระดับเขต ทั้งนี้ ทั้งสองพรรคการเมืองถือว่าเป็นพรรคแกนนำหลักของประเทศซึ่งอยู่ในอำนาจมายาวนานตั้งแต่มีระบบการเลือกตั้งแบบหลายพรรคการเมืองเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในกาบูเวร์ดีเมื่อปี ๒๕๓๔ สำหรับนาย Fonseca ประธานาธิบดีวัย ๖๖ ปี นอกจากจะเป็นผู้ร่วมก่อตั้งพรรค MpD และนักการเมืองที่มากประสบการณ์แล้ว ยังเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (ปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๖) และผู้ก่อตั้งพรรค Party of Democratic Convergence (PCD) ซึ่งเป็นพรรคที่แยกออกมาจากพรรค MpD ด้วย ด้วยเหตุนี้ ในการเลือกตั้งรอบสองเมื่อปี ๒๕๕๔ นาย Fonseca จึงได้รับการสนับสนุนจากพรรค MpD ให้ลงสมัครประธานาธิบดี และสามารถเอาชนะนาย Manuel Inocencio Sousa ผู้สมัครคนสำคัญจากพรรค PAICV ซึ่งเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศด้วยคะแนนเสียงร้อยละ ๕๔.๔๕

อย่างไรก็ดี นักวิเคราะห์มองว่าผลจากชัยชนะของนาย Fonseca มีส่วนสำคัญมาจากการยอมรับของประชาชนในด้านการดำเนินนโยบายในช่วงที่ดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีสมัยแรก ด้วย กล่าวคือ เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ นาย Fonseca ได้ตัดสินใจใช้มาตรการยับยั้งพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและนำกลับไปให้รัฐสภาพิจารณาใหม่ แม้ว่ารัฐสภาได้มีมติเอกฉันท์เห็นชอบกฎหมายดังกล่าวแล้วก็ตาม สาเหตุหลักมาจากการที่ประชาชนไม่เห็นด้วยกับกฎหมายดังกล่าวโดยมองว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๖๕ ซึ่งมีลักษณะเป็นการปล้นที่ชอบธรรมด้วยกฎหมายจึงก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคมเป็นอย่างมาก

ในอีกด้านหนึ่ง สถานการณ์ทางสังคมของกาบูเวร์ดีในขณะนี้ยังเป็นปัจจัยเสริมที่ส่งให้ชัยชนะของนาย Fonseca เป็นสมัยที่สองนี้เป็นประวัติศาสตร์ของประเทศ เนื่องจากมีจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งลดลงมาคิดเป็นร้อยละ ๓๖ ซึ่งถือว่าน้อยที่สุดนับตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ทั้งนี้ ปัจจัยสนับสนุนสำคัญมาจากการที่ผู้สนับสนุนพรรค PAICV งดลงคะแนนเสียงเนื่องจากไม่มีผู้สมัครในนามพรรคเข้าร่วมแข่งขันในครั้งนี้ นอกจากนี้ ชาวกาบูเวร์ดีอาจรู้สึกเหนื่อยล้ากับการเลือกตั้งที่มีขึ้นถึง ๓ ครั้งในระยะเวลาไม่ถึงครึ่งปี สำหรับปัจจัยสุดท้ายอาจมาจากการที่ประชาชนไม่พอใจและไม่ไว้วางใจในการทำงานของชนชั้นสูงที่ปกครองประเทศเนื่องจากทั้งสองพรรคถูกวิจารณ์ว่าดำเนินนโยบายที่เห็นแก่พรรคมากกว่าผลประโยชน์ของชาติ

ปัจจุบัน แม้ว่ากาบูเวร์ดีถือเป็นประเทศที่มีประชาธิปไตยที่มีเสถียรภาพมากที่สุดประเทศหนึ่งในแอฟริกา ผลการสำรวจในปี ๒๕๕๗ ยังคงชี้ว่าประชากรกว่าร้อยละ ๕๐ ขาดความไว้วางใจในสถาบันหลักและระบบการเมืองของประเทศโดยรวม อีกทั้งในปี ๒๕๕๙ นี้ รายงานที่มีชื่อว่า Ibrahim Index of African Governance ซึ่งทำหน้าที่จัดลำดับกลุ่มประเทศในทวีปแอฟริกาที่มีการปกครองตามหลักธรรมาภิบาลที่ดี ได้ระบุว่ากาบูเวร์ดีเป็นประเทศที่มีประสิทธิภาพในด้านธรรมาภิบาลลดน้อยลงด้วย

ที่มา: <http://presidential-power.com> (๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙)

www.ipu.org

www.electionguide.org

๒. สาธารณรัฐมอนเตเนโกร : มอนเตเนโกรเลือกตั้งรัฐสภา (๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙)

เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ สาธารณรัฐมอนเตเนโกรซึ่งเป็นประเทศเอกราชที่ตั้งอยู่ในยุโรปตะวันออกเฉียงใต้ ได้จัดให้มีการเลือกตั้งรัฐสภาขึ้น ผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการในครั้งนี้ปรากฏว่า พรรค Democratic Party of Socialists (DPS) นำโดยนาย Milo Djukanovic นายกรัฐมนตรีมอนเตเนโกร ได้รับชัยชนะไปด้วยคะแนนเสียง ๑๕๘,๓๐๑ เสียง จากผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ๓๘๗,๗๖๕ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๒ ทำให้ได้รับจัดสรรที่นั่งในรัฐสภาเป็นจำนวนมากที่สุดรวม ๓๕ ที่นั่ง (ในการเลือกตั้งปี ๒๕๕๕ พรรค DPS ได้รับการจัดสรรที่นั่ง ๓๐ ที่นั่ง) สำหรับพรรคฝ่ายค้าน Democratic Front ได้คะแนนเสียงเป็นอันดับสอง คือ ๗๗,๔๙๑ เสียง และได้จัดสรรที่นั่งในรัฐสภาจำนวน ๑๘ ที่นั่ง ในขณะที่พรรคอื่นๆ ซึ่งได้คะแนนเสียงที่ใกล้เคียงกันและได้รับการจัดสรรที่นั่งรองลงมาตามสัดส่วน ได้แก่ ๑) พรรค Key Coalition และ พรรค Democratic Montenegro จำนวนพรรคละ ๙ ที่นั่ง ๒) พรรค Social Democratic Party จำนวน ๔ ที่นั่ง ๓) พรรค Social Democrats of Montenegro และ พรรค Bosniak Party จำนวนพรรคละ ๒ ที่นั่ง และ ๔) พรรค Albanians Decisively และ พรรค Croatian Civic Initiative จำนวนพรรคละ ๑ ที่นั่ง ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี ภายหลังจากผลการเลือกตั้งดังกล่าว พรรคผสมฝ่ายค้าน ๒ พรรคใหญ่ได้ประกาศไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งในครั้งนี้ที่พรรค DPS ได้ที่นั่งมากที่สุด โดยตั้งข้อกล่าวหาว่ากระทำการข่มขู่ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง นอกจากนี้ นาย Nebojsa Medojevic แกนนำพรรคฝ่ายค้านได้กล่าวหาว่ารัฐบาลมอนเตเนโกรว่าพยายามก่อเหตุรัฐประหารและใช้อำนาจรัฐในทางมิชอบ รวมทั้งสร้างสถานการณ์ให้ประชาชนหวาดกลัวภายหลังจากเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ชาวเซอร์บ ๒๐ คน

ถูกจับกุมในขณะที่พยายามเข้าประเทศมอนเตเนโกรและตั้งข้อสงสัยว่าจะมาวางแผนก่อเหตุโจมตีหน่วยงานภาครัฐต่างๆ

ในด้านนโยบายหาเสียงของนาย Djukanovic มีการนำเสนอทางเลือกเพื่อให้ประชาชนเห็นภาพว่าการให้ตนปกครองประเทศจะมีความสำคัญกับการเป็นสมาชิกองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (North Atlantic Treaty Organization – NATO) ซึ่งสร้างสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ประเทศได้ ในขณะที่การให้พรรคฝ่ายค้านปกครองประเทศนั้นจะลดสถานะของมอนเตเนโกรในการอยู่ภายใต้อาณัติของรัสเซีย แม้ว่าสมาชิกฝ่ายค้านหลายคนแสดงท่าทีสนับสนุนการเป็นสมาชิก NATO ของมอนเตเนโกรอยู่ด้วยก็ตาม

ทั้งนี้ มอนเตเนโกรเดิมเป็น ๑ ใน ๖ สาธารณรัฐภายใต้สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย ได้แก่ โครเอเชีย สโลวีเนีย บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา เซอร์เบีย มอนเตเนโกร และมาซิโดเนีย ต่อมาได้แยกเป็นประเทศและประกาศเอกราชในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ปัจจุบัน ชาวมอนเตเนโกรซึ่งมีจำนวนประมาณ ๖๒๐,๐๐๐ คน มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่แบ่งแยกออกเป็น ๒ ฝ่ายด้วยกัน คือ กลุ่มที่สนับสนุนชาติพันธมิตรกับเซอร์เบียและรัสเซีย และกลุ่มที่สนับสนุนชาติตะวันตก โดยขณะนี้รัฐบาลมอนเตเนโกรกำลังอยู่ในขั้นตอนของการเจรจาเพื่อเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป (European Union – EU) ในอนาคตอันใกล้นี้ด้วย (มอนเตเนโกรและคอซอวอเป็นสองแห่งในภูมิภาคที่ใช้เงินสกุลยูโร แม้ไม่ได้เป็นสมาชิก EU)

อนึ่ง รัฐสภามอนเตเนโกรเป็นระบบสภาเดี่ยว สมาชิกตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีจำนวน ๘๑ คน ปัจจุบัน รัฐสภามอนเตเนโกรมีสมาชิก ๘๑ คน เป็นสตรี ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๒ สมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีวาระดำรงตำแหน่ง ๔ ปี ประธานรัฐสภามอนเตเนโกร ได้แก่ นาย Darko Pajovic ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เลขาธิการรัฐสภา ได้แก่ นาย Sinisa Stankovic ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ที่มา: www.newsweek.com (๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙)

www.ipu.org

www.electionguide.org

นางสาวชญชนม์ นาทอง
นักวิเคราะห์สันพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ
สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
ผู้จัดทำ
๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙